

Jacek Rydlewski

Lipnica Wielka, gm. Jabłonka, woj. nowosądeckie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 17, 11

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

szkła, 12 odłupków lub widrów retuszowanych oraz wiele kamieni ze śladami odhijania lub gładzenia. Typologiczno-stylizacyjny charakter wyżej wymienionych form wskazuje na przynależność omawianego zespołu do kręgu kultur z liściakami o bliskich analogiach do zespołów kultury świdereckiej. Wydaje się, że zakończenie badań geomorfologicznych oraz analizy C 14 pozwolą uściślić chronologię tego obiektu.

Badania będą kontynuowane.

LIPNICA WIELKA, gm. Jabłonka
woj. nowosądeckie
Stanowisko 2

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii
w Krakowie

Badaniami kierował mgr Jacek Rydzewski.
Finansował WKZ w Nowym Sączu. Trzeci sezon badań.

Badania objęły kulminację wzgórza 625 m, w pobliżu wykopów z lat 1978 i 1981. Wytyczono 5 wykopów o łącznej powierzchni 162 m², co z wykopami z lat ubiegłych tworzy 257 m² przebadanej powierzchni. Wykop główny /IV/83 odsłonił centralną część skupienia zabytków. Występują one w gliniastej, zwietrzalnie zachowanej w postaci płytów, zniszczonych całkowicie w brzoźnych partiach pól omych, gdzie współczesna oranica nakrywa bezpośrednio poziom przedozwarceniowych ilów i piasków warstwowanych.

Wydobyto ponad tysiąc wyrobów z krzemienia jurajskiego, bałtyckiego, czekoladowego, radiolarytu, kwarcytu i innych surowców. Wśród nich są liczne rdzenie, duża ilość łusek i drobnych odłupków, widry oraz ok. 100 narzędzi. W tej grupie krótkie i krępe drapacze tamowiańskie, drapacze smukłe, rylice, półtyłczaki Zehnheren, liściaki ahrensburckie, tyłczaki łukowe, tyłczaki Stawinoga, przekłuwacze Zinken i inne formy. Nowością jest odkrycie w bieżącym sezonie elementów hamburskich, których sytuacja planigraficzna i stratygraficzna wskazuje, iż tworzą one z całą grupą homogeniczną całość, występując jako elementy przeżytkowe. Badania potwierdziły związek inwentarza z kulturą ahrensburcką.

Ponadto przeprowadzono w okolicy prace weryfikacyjne i kontrolne, które ujawniły szereg ilościowych, dalszych, nieregularnie bogatych śladów osadnictwa paleolitycznego, z których dwa /stanowiska 8, 13/ poddano badaniom sondażowym.

Badania będą kontynuowane.

ŁĘC STAROŚCINSKI - Leśna Góra
woj. ostrołęckie
Stanowisko 22a

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Muzeum Okręgowe
w Ostrołęce

Badania prowadziła mgr Ewa Lenkowska.
Finansował WKZ w Ostrołęce. Pierwszy sezon badań.
Obecnie stanowisko mezolityczne.

Stanowisko odkryte w trakcie badań powierzchniowych w 1981 r. Położone jest ono na wydnie piaszczystej w odległości ok. 2,5 km na północ od starorzeczka Narwi i od strony półn. otoczone jest bagnistymi łąkami. Od wydny w kierunku południowo-zachodniej w odległości ok. 2 km. płynie rzeczka Rozoga. Stanowisko zostało poważnie zniszczone w wyniku wybierania piachu na budowę miejscowej drogi. Niezniszczony pozostał jedynie grząb wydny. W trakcie badań powierzchniowych zebrano dużą ilość materiału krzemienno-żelaznego, na podstawie którego określono chronologię stanowiska na przekłom sobyłkowego paleolitu i holocenu.

W wyniku badań z powierzchni 70 m² uzyskano 1074 wyroby krzemienne, z czego 97 % zabytków wystąpiło w warstwie iluwium do głębokości 90 cm. Należy zaznaczyć, że największa ilość zabytków wystąpiła na głębokości 60 - 80 cm.

Materiał krzemienno-żelazny, po wstępnej analizie wydaje się jednorodny - mezolityczny. W inwentarzu wystąpiły zbrojniki trapezowate, tyłczaki mikrolityczne, półtyłczaki, rylice, drapacze widrowe, podkrążkowate, szeregła.